

آیین نامه مالکیت فکری دانشگاه شهید بهشتی

مقدمه

این آیین نامه به منظور تبیین سیاست های کلی و سازوکارهای اجرایی دانشگاه شهید بهشتی برای شناسایی مالکان دارایی فکری و در حمایت از حقوق آنان و با هدف تشویق و ترویج فرهنگ نوآوری در محیط دانشگاه تنظیم شده است. مفاد آیین نامه با توجه به ضوابط مالکیت فکری دانشگاه شهید بهشتی مصوب 1393/02/01 و قوانین موضوعه لازم الاجرا، از جمله قانون حمایت حقوق مؤلفان، مصنفان و هنرمندان مصوب ۱۳۴۸، قانون ترجمه و تکثیر کتاب، نشریه و آثار صوتی مصوب ۱۳۵۲، قانون حمایت از حقوق پدیدآورندگان نرم افزارهای رایانه ای مصوب ۱۳۷۹، قانون ثبت اختراعات، طرح های صنعتی و علائم تجاری مصوب ۱۳۸۶، قانون ثبت ارقام گیاهی و کنترل و گواهی بذر و نهال مصوب 1382، قانون تجارت الکترونیک مصوب 1382 و معاهدات و کنوانسیون های هائی که جمهوری اسلامی ایران به آنها پیوسته است، از جمله کنوانسیون های پاریس و مادرید، معاهده همکاری مشترک ثبت اختراعات و ضوابط جاری دانشگاه احصاء و تدوین شده است.

ماده 1- تعاریف

اصطلاحات به کار رفته در این آیین نامه به شرح زیر تعریف می شود:

الف) دارایی فکری: به دارایی های حاصل از خلاقیت های فکری شخص یا اشخاص موضوع این ضوابط اطلاق می شود که عمدتاً در سه حوزه: 1. محصولات منتشر شده مانند کتاب، مقاله، پایان نامه، رساله، پژوهش و هر سند مکتوب و یا دیجیتالی در حوزه های ادبی، هنری، حقوقی، مهندسی، علوم پایه، علوم انسانی و غیره 2. صنعتی مانند اختراع، طرح ارتباط با صنعت، نرم افزارهای قابل ثبت به عنوان اختراع و دیگر موارد و 3. فناوری و مصادیق فناورانه، ارقام جدید گیاهی و سایر نوآوری ها، خلق می شود.

ب) پدیدآورنده: به شخصی اطلاق می‌شود که یکی از مصادیق بند الف را با استفاده از مشارکت دانشگاه ایجاد کرده باشد. پدیدآورنده می‌تواند شخص مجری (رجوع به بند ج ماده 1) یا هر شخص حقیقی یا حقوقی طرف قرارداد با مجری یا مستخدم وی باشد.

ج) مجری: عبارت است از شخص حقیقی (عضو هیات علمی دانشگاه) یا حقوقی طرف قرارداد با دانشگاه برای اجرای یک قرارداد پژوهشی معین ادبی، هنری، صنعتی یا فناورانه.

د) قرارداد پژوهشی: عبارت است از هر قراردادی که از اجرای آن یک یا چند نوع دارایی فکری می‌تواند ایجاد می‌شود. قرارداد پایه حسب مورد، بین دانشگاه و حامی و یا شریک تجاری منعقد می‌شود.

ه) شریک تجاری: عبارت است از هر شخص حقیقی یا حقوقی، اعم از دولتی یا غیردولتی، که از طریق مشارکت مالی و در اختیار قرار دادن تسهیلات، تجهیزات و امکانات، کلاً یا جزئاً، در مالکیت مادی و معنوی یک دارایی فکری سهم و در عواید حاصل از تجاری‌سازی آن ذینفع است.

و) حامی مالی: حامی مالی شخصی است حقیقی یا حقوقی که صرفاً تأمین مالی اجرای طرح و پروژه را، بر مبنای یک موافقتنامه حمایت مالی بر عهده می‌گیرد. حامی صرفاً به منظور حمایت و تشویق و یا خیرخواهی و بدون قصد انتفاع مادی از طریق مساعدت مالی یا در اختیار قرار دادن تسهیلات، تجهیزات و امکانات، کلاً یا جزئاً، از ایجاد دارایی فکری حمایت می‌کند و درخواست و ادعایی در مورد مالکیت مادی دارایی فکری و عواید حاصل از تجاری‌سازی آن ندارد.

ز) تجاری‌سازی: عبارت است از فعالیت‌هایی که به منظور تبدیل دارایی فکری به محصول یا خدمت جدید و کسب عواید مالی از آن انجام می‌شود. این فعالیت‌ها مواردی نظیر ثبت اختراع و بهره‌برداری از آن، ارزش‌گذاری فناوری، اعطای امتیاز، انتقال و انتشار و کسب سایر فناوری‌های مورد نیاز (مکمل) و پرداخت حق امتیازهای مرتبط، جذب سرمایه و منابع، نمونه‌سازی، طراحی صنعتی فرآیند یا محصول، انجام آزمون‌ها و دریافت تاییدیه‌های لازم، تولید نمونه آزمایشی، خدمات استانداردسازی، و مانند آن را شامل می‌شود.

ح) بهره‌برداری مادی: عبارت است از کلیه عواید مادی ناشی از کاربرد دارایی فکری در هر قالبی نظیر واگذاری منافع امتیاز بهره‌برداری، ایجاد مالکیت مشاع، انتقال یا فروش، تاسیس شرکت مشترک، فروش محصول و مانند آن.

ط) حق مادی دارایی فکری: عبارت از حق مالکیت فکری از منظر تجاری‌سازی و بهره‌برداری مادی و اقتصادی از آن. حقوق مادی، جزئاً یا کلاً، قابل انتقال است.

ی) حق معنوی دارایی فکری: عبارت است از حق مالکیت دارایی فکری از منظر بهره‌برداری معنوی از آن، نظیر: حمایت از نام پدیدآورنده، درج در رزومه و اعلام و حمایت از نام ایجاد کننده دارایی فکری در نشست‌ها، کنفرانس‌ها و وبسایت‌ها. حق معنوی متعلق به پدیدآورنده است و غیرقابل انتقال می‌باشد.

ل) دانش فنی: عبارت است از اطلاعات، فرمول‌ها، الگوها، نرم‌افزارها و برنامه‌ها، ابزارها و روش‌ها، تکنیک‌ها و فرآیندها، تالیفات منتشر نشده، روش‌های انجام تجارت و دادوستد، فنون، نقشه‌ها و امثال آن‌ها که به طور مستقل دارای ارزش اقتصادی بوده و در دسترس عموم قرار ندارند و تلاش معقولانه‌ای برای حفظ و حراست از آن‌ها انجام شده است.

م) گواهینامه اختراع: عبارت است از سندی که توسط یک نهاد ذیصلاح در داخل و یا خارج از کشور صادر گردیده و متضمن گواهی حق انحصاری مالک اختراع، جهت تولید، توزیع، استفاده و یا واگذاری نتیجه اختراع خود برای یک دوره زمانی معین است.

تبصره- ثبت اختراع در داخل کشور بر عهده مرکز مالکیت معنوی وابسته به سازمان ثبت اسناد و املاک کشور است.

ن) علامت تجاری: عبارت است از هر نشان قابل رویتی که بتواند کالاها یا خدمات اشخاص حقیقی یا حقوقی را از هم متمایز سازد.

س) نام تجاری: عبارت است از اسم یا عنوانی که معرف و مشخص کننده شخص حقیقی یا حقوقی باشد و به تایید مرجع ذیصلاح رسیده یا عرفاً به آن نام شناخته شده باشد.

ماده 2- دامنه‌ی شمول آیین‌نامه

2-1- اعضای هیأت علمی، کارکنان، کارمندان، دانشجویان همه‌ی مقاطع تحصیلی و نیز افراد فاقد رابطه‌ی استخدامی که در پروژه‌های تحقیقاتی در دانشگاه، شرکت و همکاری می‌کنند و همچنین، همه‌ی دانشکده‌ها، پژوهشکده‌ها، مراکز و واحدهای تابعه‌ی دانشگاه مشمول ضوابط طرح شده در این آیین‌نامه هستند.

تبصره- شمول این آیین‌نامه باید در قراردادها و موافقتنامه‌های دانشگاه با اشخاص درج گردد.

2-2- همه‌ی افراد مشمول این آیین‌نامه موظف‌اند آن دسته از خلاقیت‌های فکری و پروژه‌های خود را که با استفاده از امکانات و منابع دانشگاه به انجام می‌رسانند، تحت نظارت دانشگاه و با رعایت ضوابط این آیین‌نامه انجام دهند.

در غیر این صورت، شورای مالکیت فکری دانشگاه (ماده 5) نسبت به ارزیابی تخلف، میزان خسارت وارده به دانشگاه و گزارش آن به مراجع ذی ربط اقدام خواهد کرد.

تبصره ۵- تصمیم شورای مالکیت فکری باید منطبق با قوانین جاری کشور باشد.

ماده 3- منشاء ایجاد دارایی‌های فکری

دارایی‌های فکری مشمول این آیین نامه از روش‌های زیر ایجاد می‌شوند:

1. دارایی‌های فکری ناشی از اجرای قرارداد بین دانشگاه و یک شریک تجاری (شامل سازمان‌ها و شرکت‌های دولتی و خصوصی)
2. دارایی‌های فکری ناشی از اجرای قرارداد بین دانشگاه و یک حامی
3. دارایی‌های فکری ناشی از اجرای قرارداد بین دانشگاه و مجری (مانند قراردادهای پژوهشی داخلی)
4. دارایی‌های فکری خارج از قرارداد مانند دارایی‌های فکری ناشی از انجام پایان‌نامه و رساله دانشجویی، پژوهش‌های اعضای هیات علمی، و هرگونه فعالیت پژوهشی بدون قرارداد، که با استفاده از امکانات و تجهیزات دانشگاه ایجاد می‌شود.
5. دارایی‌های فکری ناشی از مشارکت دانشگاه در برنامه‌های نوآوری مانند برنامه‌های شتاب‌دهنده‌های مستقر در دانشگاه.

تبصره ۵- شمول این آیین نامه نسبت به اشخاص ثالث باید در قراردادهای دانشگاه درج گردد.

ماده 4- انواع دارایی‌های فکری

انواع دارایی‌های فکری ناشی از موارد ذکر شده در ماده 3 به شرح زیر است:

1. گزارش فنی، مقاله، کتاب، پایان‌نامه و رساله، و سایر انتشارات علمی و پژوهشی
2. دانش فنی
3. گواهینامه اختراع
4. نرم‌افزار رایانه‌ای
5. طرح ارتباط با صنعت
6. محصول

7. علامت یا نام تجاری

ماده 5- شورای مالکیت فکری

5-1 سیاست گذاری، برنامه ریزی و تدوین شیوه نامه های لازم در ارتباط با مالکیت فکری دانشگاه، توسط «شورای مالکیت فکری» دانشگاه انجام می شود. شورای مزبور متشکل از افراد زیر است:

1. معاون پژوهشی و فناوری به عنوان رئیس شورا
 2. مدیر امور حقوقی
 3. مدیر دفتر همکاری های پژوهشی و ارتباط با صنعت
 4. رئیس پارک علم و فناوری
 5. معاون پژوهشی دانشکده /پژوهشکده /پردیس (حسب مورد)
 6. پدید آورنده دارایی فکری (حسب مورد).
 7. یک عضو هیات علمی دانشکده حقوق دانشگاه با زمینه مالکیت فکری، به پیشنهاد رئیس دانشکده حقوق
- 5-2 جلسات شورای مالکیت فکری با حضور حداقل 5 عضو رسمیت می یابد. آرای شورای مالکیت فکری با حداقل 4 رای مثبت از 7 رای، دارای اعتبار است.
- 5-3 تشکیل شورای مالکیت فکری هر 45 روز یکبار الزامی است. حسب مورد به درخواست معاون پژوهشی و فناوری دانشگاه یا مدیر امور حقوقی دانشگاه، این شورا جهت بررسی موارد ضروری تشکیل خواهد شد.
- 5-4 دریافت درخواست ها، اطلاع رسانی، هماهنگی و تشکیل پرونده ها بر عهده دبیرخانه مالکیت شورای فکری است.

تبصره- شیوه نامه مربوط به نظام اجرایی شورا و دبیرخانه مزبور در خصوص تبیین وظایف و اختیارات این دبیرخانه، نحوه و محل تشکیل جلسات و چگونگی اتخاذ تصمیمات ظرف مدت شش ماه از تاریخ تصویب این آیین نامه، توسط مدیریت امور حقوقی دانشگاه تهیه و به تصویب شورای مالکیت فکری دانشگاه می رسد.

ماده 6- فرایندهای ثبت دارایی های فکری

6-1 مجری/پدید آورنده دارایی فکری، ملزم است هرگونه دارایی فکری موضوع ماده ۴ این آیین نامه را، که قابلیت تجاری سازی دارد، مستقل از نوع و منشأ آن، به شورای مالکیت فکری گزارش نماید.

تبصره ۵- ملاک تشخیص قابلیت تجاری سازی نظر عرف متخصص است.

6-2- تصمیم گیری در خصوص ثبت یا عدم ثبت و تمديد یا عدم تمديد هر يك از انواع دارایی های فكري ایجاد شده در دانشگاه، بر اساس قراردادها و موافقتنامه های فیمابین کلیه ذی نفعان، بر عهده شورای مالکیت فكري است.

6-3- در صورت تصمیم شورای مالکیت فكري مبنی بر ثبت ملی، منطقه ای یا بین المللی دارایی فكري، مانند ثبت اختراع، ثبت طرح صنعتی، و ثبت نرم افزار، مجری/پدیدآورنده، متعهد به اقدام مشارکت و همکاری در فرآیند ثبت در چارچوب درخواستی شورا، پس از تعیین مسئولیت هزینه های آن بر مبنای توافق فیمابین کلیه ذی نفعان می باشد.

6-4- نحوه و متعهدین پرداخت هزینه های ثبتی در اجرای تکلیف فوق بر اساس موافقتنامه فیمابین کلیه ذی نفعان مشخص می شود.

6-5- در صورت عدم موافقت شورا با ثبت دارایی فكري و تمایل مجری/پدیدآورنده به ثبت آن، هزینه های ثبت بر عهده مجری/پدیدآورنده خواهد بود، بدون اینکه میزان سهم دیگر ذینفعان در دارایی مادی فكري متاثر گردد.

ماده 7- تنظیم و انعقاد قرارداد بهره برداری از حقوق مادی اثر

بعد از موافقت شورای مالکیت فكري دانشگاه در خصوص تجاری سازی مالکیت فكري، این شورا نسبت به تنظیم قرارداد تجاری سازی و بهره برداری مادی با ذینفعان دارایی فكري اقدام می نماید. انعقاد قرارداد با تأیید و امضای معاون پژوهشی و فناوری دانشگاه صورت می گیرد و اطلاعات مربوط به آن از جمله رونوشت معتبر کلیه اسناد مرتبط با آن، در دانشگاه ثبت و نگهداری می گردد.

ماده 8- سهم دانشگاه، مجری/پدیدآورنده و شریک تجاری در دارایی های فكري

8-1- کلیه حقوق معنوی دارایی های فكري، متعلق به پدیدآورنده است. پدیدآورنده ملزم است در نشست ها، کنفرانس ها، وبسایت ها و شبکه های اجتماعی، به وابستگی خود به دانشگاه در فرایند تولید دارایی فكري اشاره نماید.

8-2- حقوق مادی دارایی‌های فکری بر اساس موافقتنامه‌های فی‌مابین متناسباً و حسب مورد متعلق به دانشگاه، مجری/پدیدآورنده و شریک تجاری (در صورت وجود) می‌باشد.

8-3- در مورد دارایی‌های فکری ناشی از قرارداد، سهم شریک تجاری و دانشگاه از حقوق مادی دارایی فکری، بر اساس قرارداد بین دانشگاه و شریک تجاری تعیین می‌شود. این حقوق در زمان ثبت رسمی دارایی فکری عیناً اعمال می‌گردد.

8-4- در مورد دارایی‌های فکری ناشی از قرارداد با شریک تجاری و حامی مالی، سهم دانشگاه و سهم مجری/پدیدآورنده از سهام باقی مانده (بعد از کسر سهم شریک تجاری)، بر اساس فرمول زیر تعیین می‌شود. در این فرمول، فاکتور B، بر اساس اهمیت نقش دانشگاه در جلب حامی و فاکتور C، بر اساس میزان حمایت/سرمایه‌گذاری مالی دانشگاه است که توسط شورای مالکیت فکری دانشگاه تعیین می‌شود.

سهم دانشگاه	$15\% + B\% + C\%$
سهم مجری/پدیدآورنده	$85\% - B\% - C\%$

8-5- در مورد دارایی‌های فکری قابل حمایت حقوقی و ثبت ناشی از همکاری با شریک تجاری یا حامی، تقسیم سهم حقوق مادی بین پدیدآورندگان، بر مبنای موافقتنامه فی‌مابین ذی‌نفعان تعیین می‌گردد.

8-6- در مورد حقوق مادی دارایی‌های فکری که ناشی از انجام رساله یا پایان‌نامه می‌باشد، ذی‌نفعان اصلی، دانشگاه و پدیدآورندگان (اساتید و دانشجویان) هستند. میزان سهم هر یک از ذی‌نفعان، بر اساس فرمول زیر معین می‌شود. در این فرمول، فاکتور B، بر اساس میزان حمایت/سرمایه‌گذاری مالی دانشگاه، توسط شورای مالکیت فکری دانشگاه تعیین می‌شود. همچنین، فاکتور C، سهم دانشجویان/سایر اساتید است که به صورت توافقی بین پدیدآورندگان تعیین می‌شود و توسط استاد راهنمای اول به صورت رسمی و با امضای همه ذی‌نفعان به شورای مالکیت فکری اعلام می‌شود.

سهم دانشگاه	$15\% + B\%$
سهم استاد راهنمای اول	$85\% - B\% - C\%$
سهم دانشجویان/سایر اساتید	$C\%$

8-7. پژوهش‌های مستقل اساتید، در خارج از دانشگاه مشمول این آیین‌نامه و ضوابط نمی‌گردد. در صورت حصول توافق بین استاد و دانشگاه، کلیه تعهدات و وظایف طبق این توافقات خواهد بود.

8-8- هریک از ذی‌نفعان حقوق مادی ناشی از دارایی فکری، می‌تواند حقوق مادی خود از دارایی فکری را به ذینفع یا ذینفعان دیگر، منتقل نمایند، مشروط بر آنکه انتقال دهنده ابتدا به سایر ذی‌نفعان فعلی پیشنهاد نماید و در صورت نپذیرفتن آنها و یا عدم پاسخ ایشان در مهلت معین، این حقوق را به سایرین منتقل نماید. در صورتی که انتقال دهنده دانشگاه باشد، همچنان می‌تواند بدون پرداخت هیچ‌گونه حق امتیاز یا ما به ازای مالی، از دارایی فکری برای مقاصد تحقیقاتی و آموزشی به صورت غیر انحصاری و غیرقابل انتقال بهره‌مند شود.

8-9- در صورتی که قالب همکاری دانشگاه، شریک تجاری، مجری/پدیدآورنده و حامی، غیر از حالات مندرج در موارد فوق باشد، میزان سهام ذی‌نفعان با توافق طرفین تعیین می‌گردد. در صورت حدوث اختلاف، طرفین با توافق یکدیگر می‌توانند موضوع را به شورای مالکیت فکری دانشگاه ارجاع دهند.

9-9- توافقات لازم در راستای اهداف این آیین‌نامه در خصوص حق تقدم در نشر، حفظ محرمانگی، تقدم در ثبت اختراع و انتقال حقوق مادی اثر، به موجب موافقت‌نامه‌های جداگانه انجام خواهد شد.

ماده 9- توسعه و ارتقاء کمی و کیفی دارایی‌های فکری

هرگونه توسعه و ارتقاء کمی و کیفی در انواع دارایی‌های فکری، مستلزم توافق کتبی و صریح بین دانشگاه، مجری/پدیدآورنده و شریک تجاری (در صورت وجود) می‌باشد. در صورت توافق، قرارداد جدیدی بین طرفین ذینفع در این مورد منعقد شده و جزئیات مورد نظر جهت توسعه و ارتقاء بیان خواهد گردید.

ماده 10- نحوه بهره‌برداری مادی از دارایی‌های فکری

10-1- تصمیم‌گیری در مورد قالب مناسب بهره‌برداری مادی از یک دارایی فکری با در نظر گرفتن عواملی نظیر نوع دارایی فکری و قابلیت‌های آن، مختصات زمان، وضعیت بازار، قدرت رقابت و غیره با توافق بین ذینفعان انجام می‌شود. شورای مالکیت فکری دانشگاه وظیفه جمع‌بندی و اتخاذ تصمیم نهایی در این خصوص را برعهده دارد.

10-2- بازاریابی و تجاری‌سازی دارایی‌های فکری دانشگاه و امور مربوط به آن نظیر ارزش‌گذاری اولیه و یافتن شرکای مناسب برای تجاری‌سازی بر عهده «پارک علم و فناوری دانشگاه» خواهد بود و شیوه‌نامه آن جهت تعیین ساختار و ساز و کار اجرایی این موضوع ظرف مدت شش ماه از تاریخ تصویب این آیین‌نامه حاضر، توسط پارک علم و فناوری با همکاری و تایید مدیریت امور حقوقی دانشگاه تدوین و به تصویب مرجع ذی‌صلاح خواهد رسید.

10-3- نحوه تخصیص درآمدهای حاصل از تجاری‌سازی دارایی‌های فکری طی یک قرارداد جداگانه بین ذینفعان مشخص خواهد شد.

ماده 11- حق تقدم در ثبت دارایی‌های فکری

دانشگاه برای ثبت دارایی‌های فکری در مراجع ذی‌صلاح در مدت سه ماه از تاریخ درخواست متقاضی از شورای مالکیت فکری یا توافق ذینفعان، حق تقدم دارد. در صورت اقدام نکردن در مدت فوق و یا کسب موافقت کتبی شورای مالکیت فکری در مدت حق تقدم برای ثبت، مجری/پدیدآورنده دارایی فکری می‌تواند، نسبت به ثبت آن در مراجع ذی‌صلاح با حفظ حقوق مادی مالکیت فکری دانشگاه اقدام کند. در غیر این صورت، شورای مالکیت فکری برای ارزیابی تخلف، میزان خسارت وارده به دانشگاه و گزارش آن به مراجع ذی‌ربط اقدام خواهد کرد.

ماده 12- تعهد به رازداری و حفظ محرمانگی اسرار تجاری

12-1- در صورتی که دارایی فکری مشمول این آیین‌نامه و اطلاعات مربوط به آن، بدون موافقت کتبی دانشگاه به هر نحوی افشا شود یا در اختیار شخص ثالث قرار گیرد، شورای مالکیت فکری برای ارزیابی تخلف، میزان خسارت وارده به دانشگاه و گزارش آن به مراجع ذی‌ربط اقدام خواهد نمود.

12-2- در مواردی که یک طرح یا پروژه انجام شده طبق قرارداد دانشگاه با یک سازمان بیرونی به خلق دارایی فکری منجر نشود، ولی حاوی ایده یا اطلاعات با ارزشی باشد، ایده‌ها، اطلاعات و داده‌های مزبور با حفظ حقوق پدیدآورنده، متعلق به دانشگاه یا سازمان بیرونی (بر اساس قرارداد منعقد شده بین این دو نهاد) است و به تشخیص دانشگاه، اسرار تجاری بشمار می‌آید و محرمانگی آن‌ها باید حفظ شود. در غیر این صورت، شورای مالکیت فکری برای ارزیابی تخلف، میزان خسارت وارده به دانشگاه و گزارش آن به مراجع ذی‌ربط اقدام خواهد نمود.

12-3- به محض تصویب این آیین‌نامه، شورای مالکیت فکری دانشگاه با تایید مدیریت امور حقوقی دانشگاه، مفاد تعهدنامه حفظ محرمانگی را برای ذینفعان تدوین و اعلان می‌نماید.

12-4- کلیه افراد مشمول این آیین‌نامه موظف‌اند حداکثر ظرف مدت شش ماه دانشگاه را در جریان کلیه اختراعات، اکتشاف‌ها و سایر نوآوری‌های موضوع این آیین‌نامه قرار دهند. اطلاعات مزبور باید به صورت کتبی و تفصیلی و ممه‌ور به مهر محرمانه به شورای مالکیت فکری ارسال شود. در غیر این صورت، شورای مالکیت فکری نسبت به ارزیابی تخلف، میزان خسارت وارده به دانشگاه و گزارش آن به مراجع ذی‌ربط اقدام خواهد کرد.

ماده 13- استفاده از نام، نشان و علامت دانشگاه

13-1- کلیه افراد مشمول این ضوابط مکلفند در انتشار دارایی‌های فکری و آثاری که در دانشگاه به هر عنوانی اعم از کتاب، مقاله، کنفرانس، همایش و ... خلق و ایجاد شده است، نام و نشان دانشگاه را ذکر کنند. در غیر این صورت، شورای مالکیت فکری برای ارزیابی تخلف و گزارش آن به مراجع ذیربط اقدام خواهد نمود.

13-2- استفاده از نام و نشان دانشگاه در غیر از موارد مذکور در این آیین‌نامه، منوط به موافقت کتبی و شرایطی است که توسط شورای مالکیت فکری معین خواهد شد.

ماده 14- حل و فصل اختلافات

حل و فصل کلیه اختلافات ناشی از اجرای این آیین‌نامه و تفسیر مفاد آن، توسط شورای مالکیت فکری دانشگاه صورت خواهد گرفت. با این وجود، چنانچه در این خصوص قراردادی وجود داشته باشد که طرفین، حل اختلافات فی‌مابین را در صلاحیت مرجع دیگری قرار داده باشند، بر آن اساس عمل خواهد شد. در صورت ارجاع رسیدگی امور به این شورا، لازم است شیوه‌نامه‌ای در خصوص نحوه درخواست رسیدگی، نحوه و آیین رسیدگی، موارد و شرایط دیگر با همکاری مدیریت امور حقوقی دانشگاه تدوین و تصویب گردد.

تبصره- رسیدگی شورای مالکیت فکری دانشگاه مانع از احقاق حقوق اشخاص از طرق قانونی دیگر نمی‌باشد.

تبصره- در رسیدگی به اختلافات ناشی از تعبیر، تفسیر و اجرای این آیین‌نامه، قوانینی که در صدر این آیین‌نامه نام برده شده‌اند، در کنار مفاد این آیین‌نامه باید مورد استفاده قرار گیرند.

ماده 15- مسئولیت اجرای آیین‌نامه

مسئولیت اجرای این آیین‌نامه در ارتباط با کلیه مراحل خلق، مدیریت، تجاری‌سازی و بهره‌برداری مادی از دارایی‌های فکری دانشگاه، برعهده شورای مالکیت فکری است و این شورا می‌تواند در راستای حسن اجرای مسئولیت خود، سازوکارهای تخصصی و اجرایی لازم را در چارچوب قوانین جاری و این آیین‌نامه ایجاد نماید.

ماده 16- ارتباط این آیین‌نامه با قراردادهای مرتبط با دارایی‌های فکری

مسئولین دانشگاه در هر قراردادی که با ذی‌نفعان دارایی‌های فکری منعقد می‌کنند، ملزم به رعایت مفاد این آیین‌نامه می‌باشند. در موارد ضرورت، که بنا به دلایل موجه توافق طرفین بر اساس دستورالعمل‌های این آیین‌نامه امکان‌پذیر نباشد، باید نظر شورای مالکیت فکری درخواست گردد و شورا موظف است در مهلت حداکثر یک هفته پاسخ دهد؛ در غیر این صورت، پاسخ شورا بلامانع تلقی می‌گردد.

ماده 17- تاریخ تصویب و لازم‌الاجرا شدن آیین‌نامه

این آیین‌نامه در 17 ماده و تبصره در تاریخ به تصویب هیات امنای دانشگاه رسیده و از تاریخ تصویب لازم‌الاجرا می‌باشد و کلیه ضوابط و مقررات در صورت تعارض ملغی‌الاثراً محسوب می‌گردد.